

Op zoek naar adoptieouders met behulp van een doosje dia's

Jeugdconcert

'Doosje Dia's', concert in de serie 'Foto's voor je Oren' van het Productiehuis Jeugdconcerten en het Concertgebouw Amsterdam. 'Doosje Dia's' gaat vanaf 16/12 op tournee. Op 26 en 27/1 speelt het 'Mevrouw en Meneer Macbeth', met zangers Klara Uleman, Anthony Heidweiller en Marcel van Dieën. (www.jeugdconcerten.nl)

Stel, je vindt op straat tussen de rommel een doosje met dia's. Met kiekjes van een onbekende familie: thuis, in de caravan of op een bruiloftsfeest. Je vraagt je af: 'Wie zijn toch die mensen op de foto?' Dit is het échte verhaal achter het concert 'Doosje Dia's' in de serie 'Foto's voor je Oren', naar een idee van regisseur Leopold Witte. Hij zou ook de hoofdrol spelen, maar vanwege familieomstandigheden moest Geert Lageveen hem op korte termijn vervangen. Dat gaat de acteur goed af: in een slonzige jas snuffelt hij vrolijk tussen de vuilnis-

zakken. Samen met het ensemble New Niks – violist Jasper le Clercq, gitarist Andreas Suntrup, toetsenist Erwin Hoorweg en drummer Arend Niks – krijgt de shabby zoektocht een jazzy sfeer. De musici toveren met proppen papier, scheurend papier en velletjes schuurpapier een batterij aan percussie-instrumenten tevoorschijn.

De plaatjes die de zwerver in het doosje dia's vindt, krijgen het publiek te zien op een projectiescherm. De gefotografeerde mensen zien er zó vriendelijk uit dat hij fantaseert dat hij bij hen hoort. Een mooie vondst van de regisseur: de man is eenzaam en zoekt aansluiting. Hij is het zontje van een vrouw met hoofddoek en een man met scheiding in het haar, type jaren vijftig. Maar als ze met het gezin door het bos wandelen, verdwijnen zijn kersverse ouders alweer. Op het projectiescherm zweven ze als schimmen door de lucht. Die wending in het verhaal is een beetje vreemd, maar

het houdt de vaart erin. Zo kan hij tussen de dia's koortsachtig op zoek gaan naar nieuwe adoptieouders.

New Niks laat zich in deze wonderlijke fotowereld door de jazz inspireren, van zwoele swing tot stevige rock. Door de muziek komen de beelden sfeervol tot leven. Het zijn karakteristieke plaatjes van stevige vrouwen met ouderwetse vlinderbrillen of volkse mannen die stuurs voor zich uit staren. Ze zitten met z'n allen dicht op elkaar gepropt in een Kip-caravan. Of ze dansen uitbundig de polonaise op een bruiloft. Muziek en fotografie smelten in het concert mooi samen, maar muziek en spel nog niet. Geert Lageveen beweegt zich soepel over het toneel en neemt het publiek moeiteloos mee in zijn fantasieverhalen. Hij heeft zoveel schwing dat je aan zijn lippen hangt. Soms is het een onemanshow, die de rol van de musici doet verbleken. Een minpuntje met verzachten-de omstandigheden.

Anita Twaalfhoven